

ترامپ در بن بست

صفحه ۵

سوژه های فراموش شده در پستوی جنگ

از انجمن اوتیسم تا

موتورسواری زنان

صفحه ۶

خبر

مرتسن:

ایران قدرتمندتر از حد انتظار ظاهر شد

صدراعظم آلمان با انتقاد از راهبرد واشنگتن برای خروج از جنگ با ایران گفت که ایران قدرتمندتر از ارزیابی‌های قبلی ظاهر شده و مذاکرات را نیز با مهارت پیش می‌برد.

به گزارش ایسنا، «فردریش مرتس» صدراعظم آلمان امروز دوشنبه طی یک سخنرانی نگرانی‌های جدی خود را درباره روند جنگ علیه ایران ابراز کرده و راهبرد واشنگتن را زیر سوال برد.

ویگه خبری ایندیا تودی گزارش داد: مرتس هشدار داده است که حتی با افزایش تنش‌ها در تنگه هرمز - یک مسیر کلیدی کشتیرانی جهانی- به نظر می‌رسد تهران قدرتمندتر از ارزیابی‌های پیشین است.

صدراعظم آلمان امروز در یک سخنرانی با گفتن این که نمی‌داند که ایالات متحده آمریکا چه راهبرد خروجی در درگیری با ایران دنبال می‌کند، افزود که اوضاع به‌طور فزاینده‌ای در حال پیچیده‌تر شدن است.

مرتس در اظهاراتی که نشان‌دهنده نگرانی برلین از چگونگی پیشبرد جنگ است، گفت: «در حال حاضر، نمی‌بینم آمریکایی‌ها چه راهبرد خروجی را انتخاب‌می‌کنند.»

صدراعظم آلمان همچنین گفت که تمام ملت آمریکا از سوی حاکمیت ایران، به‌ویژه سپاه پاسداران تحقیر شده است.

ایران: «قدرتمندتر از حد انتظار»

طبق گزارش ایندیا تودی، صدراعظم آلمان اشاره کرد که ممکن است جایگاه ایران در این درگیری دست‌کم گرفته شده باشد.

او در این باره گفت: «ایرانی‌ها به‌وضوح قدرتمندتر از آن چیزی هستند که تصور می‌شد.»

مرتس افزود که ایرانی‌ها با وجود پابرجا بودن تنش‌ها «مشخصا با مهارت بسیار بالایی مذاکره می‌کنند.»

اظهارات او در حالی مطرح می‌شود که نگرانی در اروپا درباره چگونگی تغییر توازن قدرت منطقه‌ای به واسطه این امر رو به افزایش است.

نگرانی از وضعیت تنگه هرمز

صدراعظم آلمان همچنین به خطرات مربوط به تنگه هرمز اشاره کرده و مدعی شد که این آب‌راه حیاتی (تا حدودی مین‌گذاری شده است)«موضوعی که می‌تواند پیامدهای جدی برای تامین انرژی جهانی و تجارت داشته باشد. تنگه هرمز مسیر کلیدی برای محموله‌های نفتی جهان است و هرگونه اختلال در آن، پیامدهای اقتصادی فوری در سراسر جهان خواهد داشت.

مرتس با تأکید بر خویش‌نماری طرفین درگیری گفت که باید در اسرع وقت به این جنگ متخاصمانه پایان داد و به تأثیر مستقیم آن بر اقتصاد

آلمان اشاره کرد. اظهارات او که منعکس‌کننده نگرانی گسترده‌تر در اروپا درباره بی‌ثباتی طولانی‌مدت در غرب آسیا و گسترش پیامدهای آن به بازارهای انرژی و ثبات اقتصادی جهانی است، در پی بی‌نتیجه ماندن مذاکرات ایران و آمریکا در ۲۳ فروردین اسلام‌آباد برای حل‌وفصل مسائل محل اختلاف ۲ طرف و پایان دادن دائمی به جنگ مطرح شده است.

تنگه هرمز در جریان حملات غیرقانونی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه حاکمیت ملی و تمامیت ارضی ایران از سوی تهران به روی کشتی‌های متخاصم بسته شد. کشتی‌های تجاری کشورهای دیگر نیز باید با هماهنگی کامل با ایران و پرداخت عوارض هزینه‌های تامین امنیت این آب‌راه بین‌المللی که بخشی از آن در آب‌های سرزمینی ایران واقع شده است، انجام بگیرد.

مذاکرات ایران و آمریکا در مدت آتش‌بس ۲ هفته‌ای انجام شد که ایران در این مدت طبق تعهد خود تنگه هرمز را به صورت مشروط و تحت نظارت نیروهای مسلح بازگشایی کرد. اما پس از بی‌نتیجه ماندن مذاکرات اسلام‌آباد دولت آمریکا اقدام به محاصره دریایی بنادر ایران کرد.

«دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا که اظهارات متناقضی را درباره پایان جنگ مطرح کرده در ادامه اقدامات غیرقانونی علیه ایران اعلام کرد که محاصره دریایی ادامه پیدا می‌کند. مقامات ایران که رایزنی آن‌ها با کشورهای میانجی و منطقه، از جمله پاکستان ادامه دارد، تأکید کرده‌اند در فضای تهدید حاضری به مذاکره نخواهند شد و به محض لغو محاصره دریایی امکان بررسی ازرگیری مذاکرات فراهم خواهد شد.

سرانجام چه خواهد شد؟

ایران و آمریکا در منطقه خاکستری جنگ و مذاکره

اسلام‌آباد، پایتخت پاکستان روز یکشنبه شاهد گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان ایالات متحده آمریکا و ایران بود؛ موضوعی که خیرگزاری «آسوشیتدپرس» به نقل از مقام‌های پاکستانی گزارش داده است. اعلام برگزاری این گفت‌وگوهای غیرمستقیم پس از آن صورت گرفت که عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، امروز یکشنبه برای دومین بار به پاکستان بازگشت. او پیش‌تر اسلام‌آباد را به مقصد سلطنت عمان ترک کرده بود و سپس در چارچوب سفر منطقه‌ای خود، راهی روسیه شد.

دو مقام پاکستانی اعلام کردند گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان دو طرف در جریان است. آنان تأکید کردند: «عباس عراقچی بیش از سه ساعت در اسلام‌آباد ماند و گفت‌وگوهای غیرمستقیم همچنان ادامه دارد.» پیش‌تر کاخ سفید اعلام کرده بود مأموریت اعزام استیو ویتکاف و جارد کوشنر، فرستادگان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به اسلام‌آباد برای پیگیری گفت‌وگوهای مستقیم تاریخی که اوایل ماه آوریل جاری برگزار شده بود، لغو شده است. لغو این مأموریت اندکی پس از خروج عباس عراقچی در روز شنبه صورت گرفت؛ هرچند دونالد ترامپ اعلام کرد دلیل لغو مأموریت، نبود هرگونه پیشرفت در گفت‌وگوها با ایران بوده است.

دونالد ترامپ روز یکشنبه در گفت‌وگو با شبکه «فاکس نیوز» گفت: «اگر بخواهند، می‌توانیم صحبت کنیم، اما کسی را نخواهیم فرستاد.» او پیش‌تر نیز در شبکه‌های اجتماعی نوشته بود: «تنها کاری که باید بکنند این است که تماس بگیرند»

سید محمدعلی، تحلیلگر سیاسی مستقل در پاکستان، گفت تأخیر در گفت‌وگوها نباید به‌عنوان یک عقب‌گرد تلقی شود و گفت‌وگوهای غیرمستقیم با جدیت در جریان است. او توضیح داد که تنش‌ها میان واشنگتن و تهران را نمی‌توان یک‌شبه کاهش داد و روند مذاکره به صبر نیاز دارد.

شرح درصفحه ۶

صفحه ۵

اینترنت و تنگه هرمز پرو

جنگ جاری میان محور واشینگتن-تل‌آویو علیه ایران، در کنار تمام بزج‌ها ومصائب‌ناگزیرش، دستاوردی استراتژیک برای ایران به همراه داشت؛ تثبیت حاکمیت بر تنگه هرمز و تبدیل آن به ابزاری برای اخذ عوارض از تردهای بین‌المللی. تنگه هرمز امروز دیگر نه یک آب‌راه عادی، که ابزاری است حرفه‌ای (Professional) برای چانه‌زنی در تراز جهانی که اگر حفظ شود، عوایدش در خدمت امنیت ملی و اقتصاد کلان تعریف می‌شود. هرچند از منظر ناظر خارجی و دولت‌های عبوری، این نه یک مسیر آزاد، که «ادلان برای پاچه‌ی» است؛ هرچند که در چارچوب رئالیسم سیاسی، این مدل تجاری کارکردی عادی و پذیرفته‌شده دارد. اما یک‌بارگی مدل «تنگه هرمز» در مواجهه با مردم خود، یک کبیسه‌داری فاجعه‌آمیز است. این خطای محاسباتی، همان زخمی است که ریشه در اعتراضات ۹۶، ۹۸ و دی‌ماه ۱۴۰۴ و حتی پیش‌تر در بهمن ۵۷، داشت: «تبعیض سیستماتیک». وقتی حاکمیت میان طبقات جامعه دیوارهای بلند افتراق می‌کشد، ناخودآگاه توده‌های محروم را به میدان تقابل فرا می‌خواند. این قاعده‌ای خلف‌ناپذیر در تاریخ است که نیاز به آزمودن دوباره ندارد؛ اما گویی مدل «تجارت با حقوق عامه» قوی‌تر از عبرت‌های تاریخی است. مصداق بارز این بدعت خطرناک، پدیده‌ای تحت عنوان «اینترنت پرو» (Internet Pro) است. منطق حاکم بر این طرح ساده و در عین حال تکانه‌دهنده است: حکومت ابتداشاهرها اطلاعات را فیلتر (با به زعم خود «پالایش») می‌کند و سپس برای عبور از همین موانع خودساخته، خراج بپردازند. در واقع، حاکمیت با شهروند خود همان معامله‌ای را می‌کند که با «بیگانه» در تنگه هرمزا نتیجه روشن است؛ مردم خود را در چشم حکومت نه ولی‌نعمت، بلکه عامل درآمندایی می‌بینند که باید بابت تنفس در فضای مجازی، خراج بپردازند. در چنین بن‌بستی، استیصال به خم‌شدن ملی می‌شود و که با جایی می‌رسد که عده‌ای در اوج تلخ‌کامی، رهایی از این رنج را حتی در هولناک‌ترین گزینه‌ها جست‌وجو می‌کنند؛ استمداد از دولت خارجی حتا به قیمت نابودی وطن. این، فروپاشی معنای «دولت‌حمت» است.

ادامه درصفحه ۶

ضرورت احترام به چارچوب‌ها و رویه‌های حقوقی نظام در مصوبات حساس سیاست خارجی

مجلس و تنگه هرمز

شورای عالی امنیت ملی متوجه شد که نمایندگان مجلس نه تنها موضوع را در صورت علنی مطرح کرده‌اند، بلکه با فوریت آن را تصویب کرده و برای تأیید به شورای نگهبان فرستاده‌اند. همانگونه که در مقدمه ذکر شد، تردیدی در حق طبیعی نمایندگان بر اساس قانون اساسی برای اظهارنظر در همه امور کشور وجود ندارد.

اما واقعیت این است که در مسائل حساس بین‌المللی که منافع و امنیت ملی را تحت تأثیر قرار می‌دهند، برای همه نهادهای کشور ضروری است که در چارچوب خطوط تعیین شده از سوی شورای عالی امنیت ملی حرکت کنند.

همانگونه که از وزارت امور خارجه انتظار می‌رود که همواره مذاکرات و توافق‌های بین‌المللی را در چارچوب اصول تعیین شده در مصوبات شورای عالی امنیت ملی که به تصویب رهبر معظم انقلاب می‌رسد، انجام دهد، از نمایندگان مجلس هم انتظار می‌رود که اقدامی خلاف یا فراتر از مصوبات و خطوط اعلامی شورای عالی امنیت ملی انجام ندهند.

وجود قوانین کافی

تردیدی وجود ندارد که فوه مقتنه در مواردی که نیاز به وضع قوانین جدید باشد، چه به درخواست‌قوه مجریه از طریق لویاح مجلس و چه از طریق ابتکار نمایندگان مجلس، وارد عمل می‌شود. اما در موضوعاتی که قوانین و مقررات کافی وجود دارد، ورود مجلس و وضع قوانین جدید باعث پیچیدگی و تورم مقررات می‌شود. در موضوع تنگه هرمز، به شهادت حقوق‌دانان و مقام‌های فعلی و سابق دستگاه دیپلماسی، قوانین کافی برای اعمال حاکمیت جمهوری اسلامی ایران وجود دارد.

ممکن است برخی از نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی، از وجود قوانین موضوعه در خصوص تنگه هرمز بی‌خبر باشند یا تصور کنند که این نخستین بار است که ایران قصد دارد با وضع قوانین حاکمیت خود را بر تنگه هرمز تثبیت کند. قانون «منطق قوانین جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان» مصوب ۳۱ فروردین ۱۳۷۲ که اکنون در سی و سومین سالگرد تصویب آن قرار داریم، مهمات کافی در اختیار کشور قرار می‌دهد تا در تمام زمینه‌های منافع ملی کشور را در تنگه هرمز فراهم کند.

این قانون اصول و بنیان‌های حاکمیت ایران بر تنگه هرمز را تعیین کرده‌است و به درستی تعیین جزئیات حق اعمال حاکمیت از طریق وضع قوانین حاکمیت و آمد و پروتکل‌های عبور و مرور را بر عهده دولت گذاشته‌است.

موضوعاتی مانند مستثنیات عبوری بی‌ضرر در ماده ۹، تحدید حدود در ماده ۴، شرایط جنگی پیش‌بینی شده در بند الف ماده ۵ همگی مواردی هستند که اختیارات کافی را برای دولت جمهوری اسلامی ایران برای تعیین مقررات رفت و آمد در این آب‌راه بین‌المللی مطابق منافع ملی و در چارچوب حاکمیت مشترک ایران و عمان بر تنگه هرمز قرار می‌دهد.

ماده ۷ این قانون به درستی اختیار وضع مقررات و پروتکل‌های عبور و مرور را بر اساس مصالح و منافع ملی در اختیار قوه مجریه قرار داده‌است. این ماده تأکید می‌کند: به منظور حفظ مصالح کشور و حسن اجرای عبور بی‌ضرر، دولت جمهوری اسلامی ایران بر اساس قانون مقررات ضروری دیگر را وضع خواهد کرد. بررسی دقیق قانون مناطق دریایی مصوب ۱۳۷۲ نشان می‌دهد که این قانون تمامی اصول مورد نیاز برای اعمال حاکمیت در تنگه هرمز را بر اساس منافع ملی ایران تعیین کرده‌است و از اساس نیاز به هرگونه قانون‌گذاری جدید را در این مورد برطرف کرده‌است.

خصوص آینده تنگه هرمز می‌پردازند.

تبلیغات رسانه‌ای در خصوص درآمدهای کلان و چند صد میلیارد دلاری ایران از عوارض تنگه هرمز و قصد ایران برای اعمال رژیم حقوقی جدید در این آب‌راه، در چارچوب پروپاگاندای جنگی انجام می‌شود، با هدف ایجاد اجماع بین‌المللی علیه ایران و تلاش برای ایجاد ائتلاف‌های نظامی بین‌المللی برای مقابله با اعمال حاکمیت ملی ایران بر آب‌های سرزمینی منتشر می‌شوند. متأسفانه بخشی از شخصیت‌های اثرگذار و صاحب مسئولیت داخلی نیز تحت تأثیر این تبلیغات به تکرار برخی از عبارات و واژه‌های به کار رفته در تبلیغات خارجی دست می‌زنند که در نهایت ممکن است به ضرر منافع و امنیت ملی ایران تمام شد. سه عبارت مهم و اثرگذار وجود دارد که ضروری است چه نمایندگان مجلس و چه دیگر افراد دارای مسئولیت حقوقی در مورد استفاده از آن دقت کنند.

عبارت نخست اخذ عوارض از کشتی‌های عبوری است. در رویه‌های حقوق بین‌الملل عمومی و حقوق دریاها، اخذ عوارض برای عبور و مرور از آب‌راه‌های بین‌المللی امری غیر قابل‌پذیرش محسوب می‌شود. موضوعی که به درستی از سوی مقام‌های وزارت امور خارجه مورد تأکید قرار می‌گیرد و در چارچوب قانون مناطق دریایی ایران (مصوب ۱۳۷۲) قابل اجراءست، مساله دریافت هزینه‌های خدمات دریایی (به تفکیک خدمات اختیار و اجباری) است. ادعای ایجاد دایه اخذ عوارض از کشتی‌های عبوری از تنگه هرمز، موضوعی است که توسط رسانه‌های غربی در چارچوب پروپاگاندای جنگی مطرح می‌شود و صرفا با هدف ایجاد ایران‌هراسی و ائتلاف‌سازی علیه ایران معنا پیدا می‌کند. این عبارت غیرحقوقی نباید در ادبیات مقام‌های مسئول جمهوری اسلامی ایران جای داشته‌باشد، چرا که بهر کردار آن مورد استناد رسانه‌های غربی قرار می‌گیرد و دولت‌های جهان را از ایجاد یک رژیم خلاف حقوق بین‌الملل در تنگه هرمز نگران می‌کند.

عبارت دوم رژیم حقوقی جدید تنگه هرمز است. هر چند شرایط فعلی در تنگه هرمز نسبت به گذشته تغییر کرده‌است و ایران قرار است قواعد و مقررات جدیدی برای عبور و مرور وضع کند، اما به استناد روایت موجود از مقام‌های حقوقی وزارت امور خارجه این قواعد و مقررات جدید بر اساس یک «رژیم حقوقی جدید» و خلق‌الساعه نیست. در واقع چارچوب جدید مقررات بر اساس قوانین داخلی ایران (به ویژه قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان تبلیغات ایران رسانه‌ها و مطالی در

نمایندگان مجلس شورای اسلامی در مسائل مرتبط با سیاست خارجی و به ویژه موضوع تخصصی و حقوقی مانند کنترل تنگه هرمز، در شرایط حساس فعلی برای حفظ منافع و امنیت ملی باید نکاتی را مدنظر داشته‌باشند و از اظهارنظرها و اقدام‌هایی که ممکن است منافع ملی را به خطر بیندازد اجتناب کنند.

به گزارش خیرآتلاین آغاز تجاوز نظامی اسرائیل و آمریکا علیه ایران با واکنش ایران در اعمال کنترل بیشتر بر عبور و مرور کشتی‌ها در تنگه هرمز همراه شد. این اعمال حقوق حاکمیتی ایران در تنگه هرمز، پس از توصیه رهبر معظم انقلاب مبنی بر حفظ وضعیت موجود، با اقدام نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای ارائه طرح‌هایی با هدف تعیین مقررات عبور و مرور از تنگه هرمز همراه شده‌است.

این طرح‌ها و اظهارنظرهایی که تاکنون در مورد آن منتشر شده‌است، باعث برخی نگرانی‌ها در حوزه منافع و امنیت ملی شده‌است که می‌تواند علاوه بر ضعیف کردن اهرم‌های مذاکرات دولت جمهوری اسلامی ایران با طرف‌های ذی‌نفع خارجی، آثار و مسئولیت‌های غیرقابل‌جبران حقوقی به کشور تحمیل کند. به رغم حسن نیت نمایندگان مجلس و برخی کارشناسان، این اظهارنظرها در رسانه‌ها گاهی بدون رعایت جوانب احتیاط و بدون دقت در انتخاب عبارات و واژگان حقوقی مناسب انجام می‌شود.

تردیدی وجود ندارد که در چارچوب اصل ۸۶ قانون اساسی نمایندگان مجلس شورای اسلامی در اظهارنظر آزاد هستند. اما چه بر اساس نظر تفسیری شورای نگهبان و چه در چارچوب منافع و مصالح عالی نظام، این آزادی محدودیت‌های مشخصی دارد. نمایندگان مجلس شورای اسلامی در مسائل مرتبط با سیاست خارجی و به ویژه موضوع تخصصی و حقوقی مانند کنترل تنگه هرمز، در شرایط حساس فعلی برای حفظ منافع و امنیت ملی باید نکاتی را مدنظر داشته‌باشند و از اظهارنظرها و اقدام‌هایی که ممکن است منافع ملی را به خطر بیندازد اجتناب کنند.

به نظر می‌رسد که ضروری باشد در شرایط حساس فعلی، نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطابق قوانین موضوعه کشور، هماهنگی نزدیکی با وزارت امور خارجه و شورای عالی امنیت ملی در خصوص اظهارنظر و اقدام در مورد تنگه هرمز داشته‌باشند تا جلوی هرگونه اظهارنظر یا اقدام خلاف مصالح عالی نظام گرفته‌شود.

در این چارچوب چهار نکته مهم در مورد وضعیت فعلی و آینده تنگه هرمز و نقش مجلس شورای اسلامی در این زمینه مورد اشاره قرار می‌گیرد.

انتخاب از اظهارات شتاب زده

ددر شرایط ایجاد شده پس از تجاوز نظامی اسرائیل و آمریکا به ایران و به ویژه پس از مطرح شدن طرح‌هایی از سوی نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی در خصوص پروتکل عبور و مرور و اعمال حق حاکمیت جمهوری اسلامی ایران در تنگه هرمز، نمایندگان مجلس شورای اسلامی اظهارنظرهای متعددی در خصوص وضعیت تنگه هرمز انجام داده‌اند.

کنته مهمی که در مورد این اظهارنظرها وجود دارد این است که برخی از نمایندگان مجلس از واژگان و عباراتی در اظهارات خود استفاده می‌کنند که منافع ملی و امنیت کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در شرایط فعلی، برخی رسانه‌های خارجی در چارچوب تبلیغات ایران رسانه‌ها به انتشار گزارش‌ها و مطالبی در